

בקצהה (א) לחם או קנקן. נרלה זוקם כטמון מוכלן מלהמו נמס וליין צומין מלהמו קנקן, דומלן לסייען פ"ס סקמף 3, וכן מכון נפיטיסס גומן (ב) בקערת אחת. סעמיון כנפיטיסס גומן מומס וילג' נס' קנד דיש מטהם גומן לאון וכו'

ג וְאֵת יוֹשִׁיט מִידָּה כִּר. מִפְּלָוֶן דַּכְנָר אֲסֻמָּה מְלוֹךְ[ג] ד אֲלָא אָם
כֵּן כִּר. וְזַן נְגִיךְ לְמַר שְׁמָסָר גַּלְגָּל עַמָּשָׂה נְקַעַרְסָה מְמַמָּת צָהָל
זָה. מַעַל פִּי סְלָמָן נְגִעָס בִּימָה: הַ שּׁוֹם שְׁנִינוּ. דּוּמִית לְלַעַל
סְמִינָן פְּסִים כְּפָנֵי בָּנָי כְּטָרָבָן: וְ אָנוּ שְׁרַאכְבָּבָ-כְּבָדָה כְּבָדָה.

עד לר' לוי סומות גודל ממוגן, קוֹן
המילתית קטעוֹן נקמְרָס לְמַתָּה, קוֹן
נוֹעַל מַתָּה וְסִיל נוֹעַלְמָה מַתָּה עַד
גַּמֵּר מַלְכָה. וְצִוְתָה גַּזְלָה וְסִיל
פְּשִׁיטָה לְמַתָּחִין מַלְלָה [ימא] ^ט
עַלְיָה ^ט וְסִוְתָה מַמְפָר רְצִיל ^ט נְסָבָה
סְעוּוֹת. חֲנַן מֶלֶן מַקּוֹט מַתְמָעָם
לְבָנְמַתְמִין קְפָלָה נֶסֶסְמִיכָם
גַּזְלָה מִלְּרַעַן אַמְתִּימָן נְקָדָה,
וְצִלְמָה נוֹעַל מִן נְקָעָה וּמַמִּסָּה
לְפָנֵי עַל כַּל מִיחַד וּוּלְלָה מַסָּה,
סְלִין בָּבָה הוֹסָה, כַּוֹן לְרִין קְסָלָה
מַעַד גַּלְעַלְמָה מַקְמָבָה קְלָוקָה גַּס
רַעַי, הַלְמָן נַמְתָמָת נְכַלְלָה מַהְלָה
בְּנִיםָס, כְּן יְמָה ^ט לְמַנְדָה ^ט
(ט) **בְּשִׂירִי מַאֲבֵד** וּבְרִי. כַּוֹן
דְּמַלְמָה מַהְלָן נְטָמָה מַתְמָעָם
לְכַמְוֹהָה שָׁמָן מַהְלָן גַּעַמְיָה גַּעַל,
וְקַמְבָּה מַוָּס ^ט וְלִזְעָם ^ט מַמְדָה קַמְ
בְּשִׂירִי בְּבָמָה זְבָבָה כְּרִי ^ט מַמְרָרִי
לְכַמְמָת מַבְזִוִּי יְמָם קְלָה
בְּגַלְלָה:

מו. שָׁגְנֶה מַטֵּה מִן הַצְלָמָן וּמִמְּן
קְמֻלָּה צָלָה עַלִי, קָרְבָּן כָּרְבֵּיר
יוֹסֵס נְקֻפָּר לְרוּסָם הַכְּטִיסָן גַּמְנָת
שְׁמַפְ�נָה דְּרָתָן גַּפְרָתָן (ז) זְרַשׁ
אֲוֹמְרִים כָּדוֹ. כָּתֵב בְּכִינָה כְּמָה קָדָם
דִּין וְעוֹלָה דְּלָקָר נְקַדְּלָה וּמְלָעָה חַלְלָה
כְּשָׂנָט נְעִי כְּפִים מְלָכִים עַמְּכָס עַל
צָלָמָן פְּמָד נִיקָּד, גַּמְסָס הוֹתָה לְמַדְיָה
כְּסָטִילָה וּכְלָמָלָה מְבַקְעָרָה צָלָה גַּמְגָלָה
עַל פִּי שְׁמַולְלָתָן עַל מְפָה חַמְתָּן גַּמְלָה
שָׁסָט כָּלָר, פְּגָנָן כְּפָנִים הַמְּלָכָלָן
עַל צָלָמָן לְאָרָר וְלִתְמָסָה מְלָכָלָן
לְכָלָן עַל צָלָמָן פְּמָד כָּל פְּמָד מְקֻעָרָה
צָלָן, מְקוּרָה חַפִּילָוּ דִּיאָ רְגִינָן הַמְּכָלָן
פְּמָה נְקֻעָרָה לְמָטָם. וְשְׁמַמְתָּעָמָלָה
דְּסָמָה כָּדְעִי כְּלָמָן סָס נְעִי בָּסָס כָּלָן
חַסְכָּו, וּמְעִן דְּכָרְנוּ מְוַכְּלָמִים:
חַרְישׁ אֲוֹמְרִים שָׁאָפָּרְבוּ. נְפִי
שָׁלָגָן דְּלָרִי מְשָׁאָס (ח) כָּתֵב דִּין
בְּגַם כְּבָרְנוּמָה אַרְמָה (ט) אַלְמָה
וְכָמוֹן
(ד) טָבָן לְאָלָי יְאַתָּה
בְּגַם טָבָן וְלָא (ט) יוֹשִׁיבָה
(ט) וְלָא (ט) קְבָלָנוּ בְּדָח
בְּגַם טָבָן וְכָן מַלְיָה (ט) וּמִקְבָּה
(ג) גַּמְגָלָן לְאָלָי אַמְּבָל
(ד) גַּמְגָלָן אַלְאָ אַמְּבָל
שָׁוּם דְּבָרָר מְפָסִיק בֵּין
(א) יְזִתְלָחָם אָוּ קְנָנָן
(ט) גַּמְבָּה שְׁלָלָן: גַּנְגָּז
כְּפָקָק צִין קָעִירָה סָלוּ נְקַעָּה
חוֹלְלִין (בּ) מְקֻעָרָה תְּמָתָּה כָּכָבִים
מְקֻנְנָתָה לְמָתָּה כְּקָרְבָּה פְּסָרָה
כְּפָנִי (ט) עַמְמָה. וּמְעַן נְמִיכָה
חַרְמָה (ט) טָמֵן לְמָמָיס שְׁמָמָה
(ט) מְהֻכָּל צָלָה כָּמוֹ שְׁמָמָה
וְכָמוֹן

בכל מומנט ומשני מסדר טקסטים טריים. קפקה לא דומה לתוכנות ספ. מון כל מלוכות מוטבה זו מון מומינגד האטום, ולנו מטען מיקון מהכל פלמי, מען נון נלה לתוכנים טענינו של קליינר זונה, רק מששה ענדות דב' נו צורה, מה שמן נומיגת הוכן, וכמו שמלך גמג'יל יי'ל נטען נספח המתו: (ד) באכ' שדה. והס פטמיין מהר ביעיס מותה, כמו נזוריים זרים גמג'ון נטען נ' בגאנ. וכן כל קולות טשנ טפ. יט זונה:

נכלה דפומיה, וכן מצתם נצ"מ [ממוד קמ' ד"ס מותוכס]. וטה על גג צדקה נצפיה דיזיה, צומחג בכר צויה, עכ"ל רנן על נגנין כי:

הו שפט ב (לאו חזית בר). וכל זו ויקם מן למאמר כל עמלוט דן שפטן: גנום קריין וגנונו: שפט שפטן (לאו חזית בר). כוונת (טומם) (טומם) ממל. מילוקים מיל' מיל' ביאור:

[שפטן] בז לא ייבח. פרק קמא דשבת (ימ' ב') חס ושולם כו': לא יושר כה. עיון רשותם דשבת שם (זיין בימ') ובכובותם סייא' דיה מילחפה כי. אבל האיש (החותם פמי פמין כה) כבב ומסתגה כי אלילו נבה' פון פיטאך אין ראייה היא מוקאמו שמא הבאת כו', אלמא ריש לויהר בע. ומייניג הוכס כתוב הרשב"א (זוחהה הרכבת בית ז' ריש שע' כה) לא שהיא נהנתה לדיין, אלא אף להעמד על השולחן אוור, וכמוה שתוכבו בסעיף י', האגדודאים היו משננים שלא היה מעמדם על השולחן כה: [שפטן] על השולחן, דוממים מארמא שם (שפטן י' מ') על בלשד ובגינה: [ה'] אלילו און כה. עיון רשותם דחולין קרי' ב' לכון כען כו', הכה אסדי או שחייב בשבת (ליקוט) אלילו און כה, עיון מה שחייב לכון, וודוק לא לישן פיתח סייע' ב' בסע' כה דפריטו שמי תרומות (שפטן) (טומם) (טומם) לעיל ביטויים פיתח סייע' ב' בסע' כה דפריטו שמי תרומות (שפטן) (טומם) (טומם)

לך הקביה נס. חזאי רוח צרעת דפרחא ביה במר זוטרא מרווח תארה ומטרתי עצמי למתה. ענין אחר רבר אחר צרעת שהיה המאל שור שמן Mai טעמא סמכת אניות לומר דבר שלא חווית במאל ובטחת על נס אמר להו חזאי רוח צהעת דפרחא על המאל. רשיי זיל במהדורא קמא. ובמהדורא בתרואה פריש כלישנא קמא.

ע"ב וברבב הראיה זיל חזאי רוח צרעת בר. ומכאן יש למלמו שסכנה היא לו ודין אותו כעורה שהrichtה דלא סוף דבר עובה אלא אפי' איניש רעלמא ואורה דAMILIA נקט ואכן מאכלין אותו הקל הקל עד שתתישב נשוא. ע"כ.

עד רון בולה. והיה בשורה צלול בלעו קליר"א שנ רון בשורה מתוגפה כגון אי לאו דחויתה זיג בוגנא היורא בכיצר צולין. תוך שדי רוקח והשליכי חוץ. תוך רוק כダメן בעובי פטחים לא תען בהו רוק. רשיי זיל במהדורא קמא.

ולא ליתן תבן לפני בקדו אבל בותן אותה ליתן תבן לפני בתמותו. כך היה הגירסת בספרי ספרד ובהלכות הר"ף זיל חיל לפני בקרו העומדה להרשות או להלב אינו כופה מפני שאין זה המשמש גנו מש אבל לחת לפניו בהמותו אשר הוא רוכב עלייה יכול לכופה שווה המשמש גנו והו צורך גדול הוא לו והוק נחינת התבן שהוא נקל אבל שאור צרכי הבהמה דאית בהו טירחא לא. ובספרי צרפת הגירסת בהפק ולא ליתן תבן לפני בהמותו אבל כופה ליתן תבן לפני בקרו. ולפי גרסא זו אף צריך לפיש דלפni בקרו העומדת לזרועה או להלב כופה אותה מפני שווה צורך גודל הוא לביתא אבל שאור הבהמות שאים צורך כל נך לביתא לא הגירסת הדושונה עיק.

ובמהדורא קמא כתב רשיי זיל חיל לא ליתן תבן בפני בהמות כמו סוס המזון ביצרו ושם ירענה או יקללה ברגלו שכן דורך לבעת ברגליו. ליתן לפני בקרו ולא לעמוד ולשمرם. ע"כ.

לכל הגירסאות אין לא למיד מיה' דתניה בפרק בתרוא זנודרים גדרה שלא תבן לפני בקרו ולפני בהמותו כי דאלמא לא משעבדי'ליה דאי משעבדא להה לבעל ליתן לפני בקרו אינו יכול להפוך ואדרבה לא היה צריך להפוך דינין ומשעבדא להה לא חיל נודה. ותיריצו בתוספות דכי משעבדא להה לבעל ליתן לפני בaterno או לפני בקרו ה"מ כשהכניסה לו ארבע שאינה עשויה מלאות אחרות היליך עושה לו את אלן אבל בשלא הכניסה לו שפחות דיה במלאות האחרות ואני חיבת ליתן תבן לא לפני בהמותו ולא לפני בקרו. ואני מהו רדרכע ישבת בקוטורא כל שכן שלא תבן לפני בקרו אלא דברם של יהוד כרי לחבבה עליי ושם במנסת לו אחת ושתיים אבל ארבע לא. אח"כ מצאתי שם בגדלים בשם ריב"א זיל דהכא בשלא הכניסה לו שפחות אבל התם כשהכניסה לו והינו דתניה בהויא שלא-אציע מטהן ולא קני שלא איןיא שנות אצבען במאכל מלכא וחשבת בלבד שיעשה

7 וכתבו תלמידי ר' יונה ודוקא מזגת הכתוב בפניהם אסרו אבל לשותה עמה בכוס אחוראו לאכול עמה על שלחן אחד לא מזיגן האיסור מפוזש בחלומו של אצינו איסור אלא באכילה בקערה אחת אבל חיבא שכט' אחד ואחד אוכל בקערת שכט' אצט'ו כשותה בכוס אסרו אחד בתלמידי בפירוש דברים רראי להחומי' בדבר רשלא אשוח בכם אלא אם כן ידיחתו או רישו'בו' שום שינוי וכמו כן בשעה שאוכלן עיל' שלחן אחד שישיתה לה שמי' מפותה להיכרא זוכה כיוני' וכון' הוא המנהג וכמו שאסור ליגע בה עד שתתבול' כמו כן אסור להושט לה שום דבר דחשטה כנגעה דינין ליה. וכן כתבו רבינו צרפת זיל ולישב שניים במטה אחת מותר שלא מצינו איסור אלא כשניים ביחד כדייאו בפרק קמא דשבת. ע"כ.

הכל משחין לפני השמש. כל דבר יכול וכו' לאכול בפניהם ואני צריך ליתן לאלטר חוץ מבשר ויין שמצערין את השימוש תאוותו עליהם רמאכל חשוב והוא בתקופות חמוץ או אין יפה לחמיות ונתחה מאר תבשלא דדרדי בוליר ר"ן. ושמואל היה רגיל בהם כראמיין בפסח'י כנון אדרלי גובלני לפה חתיכות גדולות של לפחות. תמורה דהינונית חתירה שמנה כמו' קרי' לדתנה. תמורה ריקניתה שריחה נdry. רשיי זיל במהדורא קמא.

ותלמידי רבינו יונה זיל בתרבו זיל תבשלא דדרדי. תבשיל יקות ביחס. תמורה דהינונית י"מ תמורה שלא נבשלה כל צרכה והויה לא קרובה לבסר ומתוך שהברב חמוץ המשמש מצטעה. ע"כ. י"מ. תמורה דהינונית שם מקום הוא והתמרי' שגדלן שם שמנות הרבה. י"מ. תחולת בכורים של כל פירות כשמחילן לבשל פירותם קורין אותם בלשון ארמי הינו יוניא בין לתמורה בין לשאר פירות. ע"כ בלקוטי הגאנונים זיל.

כל דאית ליה ריחא ואית ליה קויה. דהינו טעם חמוץ חיב ליתן לו ורב ענן ורב פפא לא בא לחילוק למי' ראמירין מעיקרה הכל משחין בפניהם חוץ מבשר שמן כו' אלא מלטה באפי' נשפה או לאשמעין דחיב לחת לו מכל דבר שיש לו ריחא וקיוה אבל אין אסור להשתה אלא מהני. ע"כ. תלמידי ורבינו יונה זיל קויה. שף חזק שמצער את הרואה שאוכלן איזו והו אינו אוכל ועל כן נמשכנן מים לתוכן פיו כנון פירות אודגידר שר המלך וישראל היה אטורגנא ומלאה מתקין מאכל המלך ובמי' לפני דחוור אפיק' שמלבלבן פניו מרוב תאזה דחוור אפיק' צרעת פרחה בו אנה בפומיה ואפסיל ליה מיכלא דגנאי הוי למלאה למיכל. אמרו ליה אמראי אנתה אצבעך במאכל מלכא אמר להו רב אש' מאן דעביד האי פסל למיכל מלכא ואנו נמי למפלסלא איכווני דיא' חוי'. וטורגנא' דמלכא לא חזאי כי אכן רב אש' המאל בפומיה דמר זוטראadam כן הוה מצי לאותבה אי דבר אחר חזית'כיה לחברך אמראי ספיט. מי' טעמא סמכתא איניא שנות אצבען במאכל מלכא וחשבת בלבד שיעשה

כפי תרמיליוס קיו רג'ין נמלט לכ- 20 גוונן קפן ולכטטו ממו. מכוון אין גום מטלגום סלילט כהות ווטקן תנוגם וכח נקלוקן:
ב. זלאיאכ' צמה כל השלחן. פירוט הפלל כל מה של מצל מקרים
 פלו ואין גרייך לנומר בקפרה מכם דף קומולין על צלון מה מעד כל מה מקרים צלו חילך מיחנה אין זלאן וולען מנגי הצעית חולין עמן וחס
 צלונג ודוקון דימיס קרלטומים וכו' דקאנט נפקומט מיליכ' נדיין גומא זאפא. דימיס קרלטומים מלן למלי דפליטים ייטל דלטט למורייך דף
 גומין דומיל דימיס קרלטומים דסיטו דטמיסס לחן טולון מל' מוטו צלון לילן גול צלון מהר מהו. וכ"כ צו טון קרלט'ץ צפראן קמל דצטט פ"ג וכן
 כמג קרי'ן לאס (ה: דיא וכטט) מל' טס גאלט'ץ נפער ממל האקס (וועט איג בער בערטא) וטאטיין לר'ה גורקה מאסוגיל מאי'ן בס: ובמשמע
 לדיז'הו טר' מל פ' דז'ה רג'ין נולוכן עםמה נקנערת נסמה כססיון טסורה ופכטן זולכ'ן כל מה מקרים טול גומ' מכוון צולוכן מל' צלון מהר וגוי
 פ'ם זולכ'ן מל' צלון מהר דבעין דלויי סיליל נאדרקע צנטפה צולוכן אין נדזון על פטאלן גונן באל מהר צולוכן מל' מפה צפוי ענמה מל' כל מה
 דברבי חז"ה

קצחא: (א) וכחוב בביבמץ זאב סימן קג'ט וועל איזון המתירין לעצמן חוווקין מפתח אן דבר אחר מיזו לידה וכרי ראיי לנעדר בהן עכ"ל וכן הוא בשעריו דורא בהגהות (פי' ייח דילע איזון) בשם מהר"ם ז"ל: (ב) ובפדריגנות האילו הוא המנתג בכל מקום שודאיית שאנגלת עמו על שרלוון אחד אבל לא בעזרה אהת (א):

(ג) **וְאֵיךְ בָּנָנוּ מִזְדָּה.** וכ"כ וילקָה מַד לְלֹקֶת (ק' מ"ט) וְלֹמְדָה מִלְמָנִיךְ נְמָאָה (ק' מ"ט) לְלֹחֵן פְּיוֹ יְדֵי וְגַלְלֵי הַפְּלֵל מִשָּׁאָר טְבַמְּתָן שְׁמַעַן זָקָן זָקָן מִלְמָנִיךְ (י"ט) (ק' מ"ט). מִשְׁמָרָה לְלֹחֵן פְּיוֹ יְדֵי וְגַלְלֵי הַפְּלֵל מִשָּׁאָר טְבַמְּתָן שְׁמַעַן זָקָן זָקָן מִלְמָנִיךְ (י"ט) (ק' מ"ט):

דרישות

בשם רְשָׁעֵי שָׁאָרָן לִשְׁבָּר יְהוָה בְּסֶפֶל אֶתְּרָה הַתְּלָוָה. מְרוּדֵי קָצָר. (ובחו"ס)

[בחו"ס] ימ' בhalbוטות דודה החומרא בעילמא הו. אשה במי גודתא אין לה לבוש בגדים אאים ולא (פְּרוּךְ) [לְטוּרָה] יין שעודה ולא להחדר צפירתה וגומ' אין לה להזכיר השם בעי' דודה. אמר הרוחה טו' שבימי גודתא (הדיין) תשחה לא תנן זעם שהה זה בפנוי זו והרין בכוס אחר שר. מרודכי קדר בפרק קמא דשבת. ואפילו חד הרינו לילדי ואשען מורה לו לשחות ממנה כוון שנשותה כשהורק מכלי אל כל' זעם שהטה של אל בפנוי אינה צריכה להגידי לו אלא מיתחו לשחות שאין כאן חيبة. מהר'ס: גמציא

הנושאים הנוחות
בבונקריזציה נסיבותן של מלחמות ומלחמות צבאיות, מלחמות פוליטיות, מלחמות אידאולוגיות, מלחמות דתית, מלחמות אקולוגיות, מלחמות טכנולוגיות ועוד.

• 第二章 計算機應用

הנחות והעקרות
 במושבישל, והוא העתקה מדבר החדרת הדעת כמו שוחכו בבי' בדירה וט' מש' זיין (זיין שם בהערת לי' וארכותה כנראה לשער וזר), וברטוט קינגסברג הגיה (ובתבשו) ("קונטהירן": יי' ב') בין הוא במושבישל ובמושביה או רוד' דוד' (זיין הערת הבאות) ובמושיע דוד' ט' זין. ס' נרא' מונחים לmorphology או רוד' הווא' (הווא') ובמושיע דוד' ט' זין. לפניו כהשנות מהוריין או רוד' ור' בסנק פושט תוויע והגיה (א), ואאר קטעים שהביאם להלן בשם אינט' שם, ובmorphosyntactic הוכחה, אך גם במחרומים לא מפוארים דיזמי אללו: ס' מפתתברא דקי' אצעם דברי השם לא' על ביאורו שהוריין, כי בא' לא' הזכיר דאס' לדין' ורמא' יט'ים והאשונאים אס'ם, ביר' לא' מוכ' לא עזם האיסטר של' איכאל' על שלון אחד. (דברי הווא' הם גם בקדורו לתיבות וזה שכתבם פסמי האיסטר לא' מוכ'!).

דעת, וכשיטול הוא ממכהלה אין זה קירוב דעת, אלא כשאוכלים ביחיד, ועוד בדברם המכאלים מושנים זה מהו, לפיך יש חשש, אבל כשאוכלים מכאל אחד כודך איש ואשה, למה יטול ממנה, וניל' ברור שזהו טעםו של הרמב"ם זיל'. וגם מדברי הראב"ר זיל' ניל' דלאו מדינא הוא, שכחן אנו נהגין אפילו על שלוחן אחד, ע"ש, הרי דתלה במנוגה ולא בעיקר הדין. ומדובר הטעור והשווע' משמע שמייקר הדין בן הוא, וכן כתוב רבינו היב"ר בספר הגדול בשם הרץ זיל' (פמ"ב: ז"ה ומכה) דמגמרא מוכחה במסורה, ע"ש, ולענ"ד גראה כמ"ש. זלמן לוי שמען:

וח' ובכתב רבינו הרמ"א (^{ט"ז}) לא דצריכין הפסיק בין קערה שלו לקערה שלה, היינו דוקא כאשר אין אוכליין בקערה אחת בכשראה טהורה, אבל אם אוכליין בקערה אחת בכשראה טהורה, סג' אם אוכליות בקערה בפני עצמה ואין צריכים היכר אחר. וכן נהוגן. עכ"ל. כלומר דזהו עצמו היוי היכר. וודע דההפקת חילום או חנקן אינו אלא כשאין אוכליים עתה מלחמת זה ואין שותין עתה מנקן זה, אבל בשאוכליים ושותים מזה אין זה היכר. ויש עוד היכר, שתגלה מעט מן השלחן ותנתן קערה שלה עליו, וזהו היכר, שהוא אוכל על המפה והיא בלא מפה:

ט וריש מי שאומר, דהיתר אוכלת בקערה בפני עצמה כשהיו אוכליין בקערה אחת כשהיא טהורה, איןו אלא כשייש עוד בני בית האוכללים אותם על שולחן זה, אבל כשאין אחרים עמהם, או שהאחים אוכליין על שולחן אחד והם בלבד אוכליין על שולחן אחד, גם בכח' ג' אסור [פ"ז סק"י נסס ז"ט פ"ט]. ויש מי שוטבר, דעתן נמי בבית יוח' מותר, רק כשיש בני בית ואוכליין על שולחן אחר, אסור [פ"ז טט], וכן מסתבר, דכשייש אחרים ומהם אוכללים בלבד בפני עצם, היו דרך חיבכה אף כשהאוכליין כל אחד מקופה השולחן, אבל כשאין אחרים מלבדו, ודעת דלפי זה הנצרך אין זה דרך חיבכה ומותר. ולענ"ד אין זה דמיון, לומר, דכשלא אכלו בקערה אחת כשהיא טהורה, אסורים לאכול בשולחן אחד אפילו בקערה בפני עצמה, ובפני עצמה אסור לחשין, אבל הכאין האיסור מפני המאכל, אלא מפני קירוב השהייה להם שלוחנות קטניות ולפניהם כל אחד היה שלוחן בפני עצמו, ואצלנו שלבני הבית אוכליין על שלוחן גדול אחד, לא שיק' זה, נזואה שהוא דעת הרמב"ם, אבל רשותינו גילה ס"ל דעכ"פ צריך איזה היכר בינו לבינה, וזה שלב אחד יכולiac בפה בפני עצמה, או שום שניין אחר, כגון שהיה איזה דבר מפסיק בין לבינה, כגון לחם או קנקן וכיצד בוה, דכן מוכח בגמרא [יין] שם:

עובד רכנן מפני שהוא עמה בחדרות, וכך שירץ זיהות יתרה כדי שלא יישלו. וכן אין להלה להזכיר גחלים בכלי בירה והוא יתחמס בהם, אלא תummer הכליל על הארץ, וכן בשאחות אש בידה לא יעיר ממנה שום דברך, כמו שפופרת של טבא"ק וכיוצא בו, ולחבל מחבר ויש בו התקרבות. וכן אין ליטול תינוק מידה או היא מידן, וכן לגע בגדריה כשהיא לבושה בהם, אסור. [ענין פטני מהצוגה סק"ג צבוס מפצעין פג"ז סי' ט טס כ"ז ו' י"ג, ומממיין מושע מעין סוף נמי וכטף למ' עמלן, ומה שכתב בתקומע צבוס סכתע זיינחה (ספ"ל י"ד סי' קכ) דכלכלן מילא רצמי סכטעל לממוד כמה טיפלה

שנגו חכמים במשנה (ענדם י), לא יכול הוב
עם הזבה מפני הרוגל עבריה, כלומר
טההור עם הזבה אסור מטעם אחר בזמנ
משנה שרווי שומרים לאכול בטהרה, אלא
פפilio אם הוא ג"כ טמא, אסור מפני הרוגל
כבריה, ולכך אסור שישאכל הבעל עם אשתו נודה
וחרמ"ב ייחיד. והרמב"ם סוף פ"י"א (ט"ו) כתוב דהאיסור
וזו כשואולין בקעה אחת דוווקה, והראבא"ד
תחן שאפיילו על שולחן אחד אסור, וכן פסקו

היה להם שלוחנות קטנים ולפניהם כל אחד היה
בפני עצמו, ואצלנו שכל בני הבית
הזכילן על שולחן גדול אחד, לא שיך זה,
ודראה שהוא דעת הרמב"ם, אבל רובינו
לה ס"ל ודעכ"פ צרך איזה חירך בינוי לבינה,
שהscal אחד יאלכל במפה בפני עצמה, או שום
ריבוני אחר, כגון שהייה איזה דבר מפסיק בינו
לבינה, כגון לחם או קנקן וכיוצא בו, דכן
מוכח בגמרא י"ג שם:

דעתם אמרו בוגרמא לענין שני בני אדם, זה
אוכלبشر וזה גבינה על שלוחן אחד,
עדין היכר בינויהם שמכיריהם זה את זה,
מא יטל זה משל זה. ולענין אין זה דמיון,
התהם המאכל עצמו אסוד להשנין, אבל הכא
ז האיסור מפני המאכל, אלא מפני קירוב

תחזר לימי נdotה, אבל בלא זה, לעולם היא בכלל ספק נדה ספק זכה למוכן. ועתה אין נפק'ם בכלל דיןיהם אלו, כי אצלינו אין חילוק בין נדה לדבה, ועל قولין יושבות ד' נקדים, וגם דם טוהר אין לנו, ורק בארנו לפ' עיקר דין הגמרא, וגדיל תורה ויידבר:

קצתה דיני דברים האסורים בימי נדחתה. ובעו ב"ח שעיפרין:

א. ידווע שנדיה היא הכל עיריות, שכל העיריות הן ברכות וכן נדה היא בכרת, ובענין ההרחקה ממנה איננה שוה לכל עיריות, יש בדברים שהחמירו בה יותר מכל עיריות, כמו

ג ולפיכך חייב אדם להחריך מארחו ביום
נדותה עד שתטהר. ואין שום
חלוקת בין ימי נדותה לימי ליבונה, ואפי' לא
הלהכה למקומה וזמן הרבה, היא נדה גמורה,
ובנדותה היא עד שתבא במיל' מקורה. ובזמן
הקדמון יש שהיה מנהוג לטבול שתי טבילות,
אתה אחר נדתה והשנייה אחר ימי ליבונה [טומ'
טומ': ד"ס פ"מ], וכן היה מקילים בנגעה בימי
הליבון, לפי שיצאה מאיסור תורה, אבל עכשו
שאינה טבילה עד ימי טהרתה לגמרי, עומדת
באיסורה הלאו:

ד וְלֹא יִשְׁחַק עַמָּה הַרְבָּה, וְלֹא יַקֵּן עַמָּה
בְּדָבָרִים אֲםַרְגָּלִין לְעֹרוֹתָה, וְכֹל שָׁכֶן
קָלֹת רָאשׁ בְּמַעֲשִׂים, שֶׁמְאָרָגֵל לְעֹבְרָה. וְכֹךְ
דָּרְשׁוּ בְּאָבוֹתָה דָּרְבֵי נָתָן [נִימָּנָה] פְּלִיק [צָנָה] יוֹאֵל אַשָּׁה
בְּנִידָת טוֹמַאתָה לֹא תִּקְרַבּ (וְקַלְעַת ס' י''), יִכְלֹל
יְחֻקָּנָה וַיְשַׁקְּנָה וַיַּדְרֹבֵר עַמָּה דְּבָרִים בְּטָלִים,
כְּלָוֵר דָּרְבֵי הָרְגֵל דָּבָר, תַּלְמֹוד לֹומֶר לֹא
תִּקְרַבּ, כְּלָוֵר אֲפִילוֹ דְּבָרִים המְבָיאִים לִידֵי
קִירּוֹב, מְדֻלָּא כתִּיב לֹא תָּבָא עַלְיהָ. אֲבָל בְּיַיחַד
מוֹתֵר כְּמוֹ שְׁבָאָרְנוֹ (פְּשָׁיטָה 6-5):

בעור כאש, ולכן גם באשותו נדה כשבועין לא בעל, כמו שפירסה נדה תיכף לאחר החופה, אסור להתייחד עמה כדייתא ריש כתובות (^ה) מבני שיצרו חיקפו הרובה, משא"כ שבבעל אין יצרו חיקפו, ולכן בכל העיריות אסור הייחוד וההסתכלות משא"כ באשותו נדה, ולא יבא עי' זה לידי מכשול ח"ז, ולענין זה מקרי יש לו

שהקשלה בין חומרין יפה זויל, זאט' חמארט מאפניע שהשווינט גאנטער ענין, עליית האנטז' גובינה על שלוחן אחד לענין הנדרה, אין זו דרומת להו, שלא השווערכ אלא שלא תישע עמו במתה בבענדייה, כי כשם שהשלון ההמנת לאכילה, כך הטעטה הזמנה לתשטעט, וככמוה שנוויר בברשות גובינה העלה אותו אכילתן, כך ראיין לזרור עלייה במתה אותו תחשמש, אבל איפילת הנדרה עם בעלה על שלוחן אחד מוחר, שאפילו בקעשרה אחת אוניה אלא משום קתגל דבר, מניין לנו לאסור. אלא שיש ליטסמן, ובבידיהם מה שאמורן צבב יאן, אוניכיזא בו לא איכאל וב פרוש עצם זיך הארטן, שמא יאכילד ודברים טמאים, והחט ודאע על שלוחן אחד נמי אסור, הווייא תעוף' גובינה דאיכאל למינז בייח עלייה אותו אכילה, ואומר בזיעא בו, אלמא אכילת זיך ובה נמי אסור על שלוחן אחד כי האין, פהו אתחזען שם האפנישעה מהה אחרות לעצמה, באעאע' שהיא אוכלה על שלוחן אחד מוחר, וזה איכא פירא להרחקת, והכי בהזג עלאם לבשר גובינה, עיכאל מבואר דסבירותו לה דהאיסטור לאוכל על שלוחן אוניה יש לו ראייה מן הש"ס, ולא למון מהא דשני בני אדם דאחד איכל בשר וכוכ' אלא שייחוט דפֿהָנוּ הייכרא, וכל שנין הוא מהם. ויעין מה שכחתי עוד בסמור נס' ז דיק' גאנן בוה:

כתב המזרחי בפרק קמא דשבת [רמו רלח] בשם חכמי נורבנה, סמך מרכתי והיליט כהה, ג' אשטר כגן פורה בירוכתי ביהן, ע' כדר' ל', סיפא דקרא, בזיך כשתלי דתמים סביב לשלחן, אבל אשדר בזמן שהיא כגן פורה אינה סביב לשלחן, אלא בירוכתי ביהן, גם במשנה - במקילתין [נזדה] דר' ס"ד ע' ב' מדרמה נשים בדים לגפן (ב) יוש אומרים הא - דצרייכן - כתוב הש"ך בס"ק ז' בשם היב"ח, דארך לסרברא זו, אינה אלא כשוגם בני בית אוכליין עלה שלחן אחד ביחד, החם הוא דשורי בשהייא אוכלה מקורה שלה אעט' שאוכליין על מפה אחד בלבד היבר, אבל בשבי בית אוכליין על שלחן אחד, והאיש והאשה אוכליין לבגד על שלחן אחד אהת ותלב מקורה שלו, אסור אפללו היה רגיל לאכול עמה בקורה אהת ותלב על ון הש"ך, וממשע בברבי דרבנן קאמער, כאשר שם בני בית כל אסורו ונען דרכינו מאכחים עכ"ל, נאות מרבי הש"ך שם שבתכ שאצן - דברי דב"ה מורהחים, לא קאי אלא מה דסבירא ליה דאנ' כשאצן שם בני בית כל אסור אבל מה דסבירא ליה שאם יש שם בכני בית, והבעל והאשה אוכליין על שלחן והכני בית על שלחן אחר דאסטר, מודה ליה הש"ך דאפשרו דרבנן לאכול כל נשנה מקורה אהת וההשותם כל אחד אוכל מקורה שלו בלבד רצארו ואמתה שאצן לברבי אלו הכרה בב"ח דיסבור הכי, ואפשר דרכ' היב"ח לא מירי אלא

(ד) וכן על ידי זריקה. וביקש עורך לחטף ערכן כתוב להחיד כל שאיינו דרך שחוק. ואין לוו מדברי הרם"א. בספר כרתי ופלתי [חפאתה ישואל טיער א] כתוב גם כן שראה נורגן וורקן כלפי מעלה, ולא לנווח אשחו כמתכוון לוווק לידיה, אלא כאנו מתחכין, והיא פושטה ידה ומכללה, דו לא הווי זריקה. וליראה עע"פ שיש להקל מעדך הדין, מלל מקומ אין להחר, וכל המחייב בעניהם כאלה חבא עליו ברכה וכן כתוב בספר מנחת יעקב נזרת השלמים ס"ק בן דאנילו לנפות נזחה או עפרורית מבגדי אשחו כשהיא לובשנה ביה אין להקל, ושהוד שחר וכוכב:

(ה) (פעות ג) אלא אם בן יש שם שינוי הפטקים למדוזין זה מהא רמדמי-הש"ס-החים בפרק קמא דשבת ניג, או דאסרו לישין עם אשחו נזהה-במיטה אסתה, לשני בני אדם המכרים זה את זהה, אחר אוكل בשר ואחד אוكل בגבינה, אסורים לאכול על שלוחן אחד אלא א"כ יש היכר ביןיהם, כדאיתא לעיל סיימן פ"ח סעיף בן. ובספר תפארת למשה נעל הבית יוספה ד"ה ומיש ויאאל עמה הקשה על זה שלא דמי, והחומר מרדמי שכיבוה צם אשחו נזהה-במיטה אחת לב', בני אדם האוכלים בשר וגבינה על שלמן אחד, מה אשון כן איכילו עם אשחו נזהה, ואם יאכל עמה בקערה אחת אין אישור אלא משום הריגל דבר מנא למן גיבור כבלי הגיאו-ולאסור לאכול בשלמן אחד בלבד היכר ע"ש-ונעלם ממנה דברי הרראב"ד ז"ל. בספר בעלי הנפש נשע הפרישה סימן א הלכה בון הביאו הר"ן פרק קמא דשבת זה, ב דה כתוב

ב) עיפוי חומסות יומא ח. א-ה' דבולי. דר' מ' פסק דעתבילה בזמנה לאו מזויה.

ליקם כתמיוק מידייך או מידיו לפועל כתמיוק נוכך
ויזוועה שלציוו או למץ מקה מהו מידיו כי זככא
טסדור כתהעלם.

וְמַהֲאֵי נָשָׁמֶל בְּמִתְרַתִּי שָׁבְטָנֶל יְהוָן לְמִתְרַל לְכִינְעָךְ
כְּכֹלֶס מְחוּקָה נְזִירָה וְכַיִלְדָּה וְכַיִלְדָּה וְכַיִלְדָּה
מְכֹלֶס תְּהִנָּה לְמִכְלָל כְּכֹלֶס מְחוּקָה נְזִירָה, הַס
אָלָן כְּהִיעָקָב וְוָאָן גְּלָאָל גְּמָוָון מְמָר וְסָגָרָס לְמִנְפְּלִיאָה
מְמָמָס דְּלָן כְּתִיחָק לְאַלְלָן סְכוֹנוֹן.

ונגד בככ"ג נמתקה למלה כי אלה ימייק כלע'ו וו' כהה'ו
כהיוק ר'ק ע"י זכר מהר. וו' ט' פט'ר, כתיעוק
ס' כי וו' על צולמו לו כהה'ו וו' כל' במאחד נך
בכמיג'ו מה' שמהזקון זו מ' כתיעוק ול' גהה'ן מהר,
הה'ן לכתו ר'ק כהה'ן גהה'ן כלאפ'ים מעמיס
בכינוש'ים נס'. וכל' ז' נרכחה' ותיל'ו לאכיכר מוד'
יע' פ' בר' לין נטה' נויך זטכיד'ה כתיה' נטחות' כן.

ובן נשלתי מלהם מוזיאי שבעו בקהל לפטעמים
כיסוי כלהה של כתהוק שטו נס כלאות של
כתהוק מוסוס, גנטם צלמלט כלהה, ולחצנו מוזיאק
לאחמו גוים ולון צוילטם לאכזרי סליקו על פזוי
כתהוק, וכתאיוק טלול מל כלח' חזיות, וכן רוכ
צחיקותם סקמיטס צוילר מסתמאן טלולות נא זקור
בדהן, חס מומר לא לכהזר בכיסוי מל חייא כתהוק
בצקוי נדה, ומכם דנלייס כל' לממיין נא, חס
כתהוק טלול לאלה' חזיות לו חס קור גודל מלהוד
כלכל תיוק לו מלון לך, מפ' מירק סדין דרי, ומכ'!
צ'ו' צ'ו' זיס וצ'ו' צ'ו' חס רוכ קפּבּן.

ע"ז בעה"ח ניסן תשט"ז לפ"ק

אה ברוקלין י'צ'ן.

משה שטערן

→ כ) ראותי צפתיו (סימן ק' ס"ל) כתוב וז"ל:
 ומי רוחמי מוגן שאלקון זכר בפי מטב
 ולג' נזכר לחמו במתחון להוציא לך, כי זו ליקת כלבי
 מטב וסיא פטנטה יוס ומקובל, זו גם נוי כווקב
 ומוגן זו כיתר, וזה לפחות כי גלויות הכלם מומלה
 צנולתו, וכל"ש נמכר שאלל בכ"ז מי' לבסוף ט"ז
 מגורי לאחו צמ"ה מילא דlion נטה מהיר זדריס מלכ',
 ויהיו בתכ"ז מי' לחן זו ממש ולע' אף ליטן מטב
 לחמו צייר דותה יתלה לassoc, תלג' פלון יהוסף צוות
 קייז'ר דמתה לייך קייז'ר דעת צונגייט זדריס להציגות
 לדי קרייך בע"ג, ולג' מושטן בן מרגוט חי, מכ"ל
 ופ"ז זדריס תלג' כלמוניות (חון ממה אמיכל בט"ש

לע, מוסר לא לבדוק גע מנג צויאָה. זונְצַיְתֶּה.
 זונְצַיְתֶּה קומֵן נְגִינָה כְּבָיל לְמֹאֲוָקָה תְּחִילָה גַּטְלָבָכָּה
 קְטוּמָנִיָּה". וְזַעֲמִינוֹ צְוָדְלִי חַסְכָּה נְמוֹר כְּבָיל
 תְּחִילָה כְּבָוגְנָעָם טָל, וְקָאָח חַס כְּיֻמָּה מְבָסָס כְּתָבָות
 שְׁמַדְרוֹן קְלָתָה, שְׁמַנְתָּא בְּגַנְמָה, וְקוֹאָמָר מְלֹאָה
 וְלֹאָיָל גַּטְוָה צְמָפָה, שְׁמָפָאָל לְבָדְלִיק סִינְגָּרָעָט
 טָלָבָכָה גַּתְהָה. וְוּלְכָה מַד כָּמָה מְלָאָה מְבָסָס
 אַז שְׁרוֹג לְמַהְוִוִּיסָה מְוֹרָסִים נְלָאָבָה דָּבָר חַסְכִּי גַּוְעָבָה
 דָּרְךְ גִּימָחָה מְבָגְדִּי טָלָבָה וְכַיְשָׁה שְׁמָאוֹתָה לְכָפִים
 וְוּלְכָה מְבָגְדִּי לְחַמָּתוֹ דָּכָּבָה (עַיִן צְפָ"ה וּלוֹכְכִּיָּה טָס), וְקָנְ
 הַלְּסָוָה גַּנְגָּטָה גַּנְגִּיזָה הַפְּלִילָה חַס רְחוֹק מְנוּמָבָה (עַיִן
 צְפָ"ה וּלוֹכְכִּיָּה טָס). וְלֹס מְהֻאָתָה חַוְּבָה נְקָבָה חַזְקָבָה
 מְוֹתָה צְעִמָּה נְעוּמָה דָּרָק גְּדוֹלָה לְרוֹקָןְפָּס וּמְתָבָבָה
 מְמַשְּׁלָבָה כְּמַצְוָה בְּיַעַמְדָה צִיָּה שְׁמָרָס (חַמְוֹעָם
 סִינְמָה גַּלְעָד) צְמִילָכָות גַּעַב.

(ב) ואחרי מיטח ספירים מלהי כתה'ו' מאי דכרים
(חו"ד סיון ק"י כוונת זולכה' טס להה ים)
באנטול לאס מותר נתקכק כתיאוק בסאות ציד לאטו דרכ
וככיו' זכרי ציד לוי' וכמתבז' זס'ל שלסוסו ליגעט
בלבד צניד לחמות ותמה מלוכס הוה מלהו מוקא לדין
וככיו' זכרי ציד לוי' וכמתבז' זס'ל שלסוסו ליגעט זולדי^ו
לטסוו כל' שום אולק דלון לך' חציך כבנאל מג'יב וויל
מא. ומונען מען זאמן זכון ציז'ו' חסור נא' נתקכק כויל
צניד צנעל' זאמן זכון ציז'ו' חסור נא' נתקכק זולדי' טס
חו'ו' נ. הלא יוכ' לה' זוכין, דעם' וככטמ' זולדי' טס
ספיטקסים גהסוא נס' לגעמ' זדרג זבגד' טבגד' טבגד'. ולט'
טמאלו' לאטלו' נך': לטמס לאטוק טס כתיעוק
וולטמאנט זיוו' כתיעוק ממוייך לטוויה מאל' וויל' ווינען
מקוס נאקל, זולט' לאס קא' כתיעוק מושבה לאטוק
פומו בלי' טולכל' כי' חייע' רוח' נא' לאטול' וויל' זומ' וויל'
לאצ'ו' מתקק פמו' ומונען זיוו' טו' זאכל' ווינח,
ויא' מקוס נאקל כי' זא' זמלגולחון', לאטוק כתיעוק
שופסק, וויל' וויל' נט' דבר להר וויל' סמן מנט' כבנאל
פוצ'ו'ו, נ' גילה' לי' (ויטין כינע' סיון ק'ב' זס'לו'ו
טנרכ'ה' לה' ד') וסכדי' צמלו'ויס שאט'ז מלהי' סדרה'
או' לאקל' גערין זוכ' זטמלטכו' כה' מלו' וטבוק
צמאנ'ר' זו' שפירים (חו"ד סיון ג'ז'') מיז'יב. וויל'
טט' טט'

ואזהר כל כניל' למונחים תלוני ותמי יומכ' לאקל' כל גל' גול' צ"י' וזכר מהר כיינו טעםונחים צו"ד כתיאוק מ"ז מפן מהר רבינו. וכפלג'ן דיב' כלון סדרה דמי' וטלה לה נמל'ו כתיאוק ביז'טן זמ'ין הול'. וסדרה זו נאכלת נפ"ח וגס כתה"ז משב'ן לדראים, וויל'ם פטיגות יוד' טהיל', וצמ'ריך' קבלמן. ומ' מג'ה (ס) צ"ח סק' ע' (זאת מ"ב). هل כל גוזו'ו למסור לו לו לא

וְכֵן כִּתְלָמִיד יְהוָה לְמַעַט לְמַפְתָּח נִזְפָּחוֹת לְקַוִּים
סִמְיָה רְפָמָה לְאַזְרָעָה מִגְּבָרָה מִפְּנֵי יְהוָה כְּחֻמְפָּלִים,
לְלִמְדָ�וִי לְצָהָם כִּיּוֹת פְּתַחַת גִּנְעָם מִגְּבָרָה מִפְּנֵי

ע"ז בעה"ז תמו שנות תש"ט לפ"ק
אה ברוקליין י"ג.

משה שטערן

עפ"י גדרוں למיתיות (כ"ל צהובות בקדומות) נמצאו לרוב מושגים אחדים דומים לסוגיה הנזכר לעיל. מושג אחד הוא מושג צדוק ומטול כקת פפי ומי' כתף כ"ל לאמנוכך, ומיר לרווק ומולול כקת פפי ומי' כתף כ"ל כבוח שותח כמתקב מזרע בכוכם, כי הן לו להזקוקן כל מה שציוו ולתאות בך, וכתלווי נטעב'ג. כל זה הושם מושג מושג על קמנכ נס' כבוח מומלחה על קמנכ נס' כבוח זעיר לנכחות יותר יונתר מושג מושג נס' דלטאל מהר עיון זט"ע (סיטט ק"ב סטמ"ע) הצל הצל ח' גלגולן מהר ריק על וו' גמלן כי הן מהר שיטוט לא כמתקב כזוויה מרי נס' כבוח'ג. ברוחלוין חדש איזור הרץ'ב לה'ג

ובכן נטלתיו לה נטול פותח כביס בלא כלום נמי לא
ונמה דוחה ליטול מנוח מכך, ומלכוי.
ונטה לה בס ביל מתקתקת לנון במטבחה (מלוגגמן) דוחה
בצוץ בית חילך ליקם מעשנת אל כסף מלכים טל,
כסף ג' כתלמי.

אה ברוקליין חדש אלול תש"ך לפ"ק.

כשנתקבלו רוחות מד' ג' מלחמות ולוחוויטו גלגולר ב-
מלחמות אקס' ו' טונות לר' בוכור שוכב נירם נזכר
מסלקותן מ- קדומים טרי' גמאל פליני ריש ורמי ומפני צוות
המא לתי קמלה וכמו עיל' זילן גולן מלחמות למלוחוינו לנו
לטחן דורי רוחב טרי' גפ' מזגד צין ריחן לאי ולגין חכלון
לטחן לנשי שם לטחן טרי' מסלקות מז' געל מלוחוינו ס' ג'
לען לטחן לו כפי כי לטחן טרי' געל זיהר גולן גס נלי כי א' זילן
למלוחוינו חיון רוחות משלמת בטיגנו וזוק' כי א' גפלג'ז'

אל-לאי דלאי. נמי שוד נומר דטס צלמה רוחה לו. וו' קפ"ד סקל"ד וכמו עיון טוליכס גס כי'.

דברי ידיעון דושב"ג וטבו וכאש"ל בלב ונפש.

גשח הקטן

ימנו ס"ג

א' מותר לשחק פינג פאגג רשיין אם אשתו כזו

יום חמימות התשל"א בדורקלין נ"י יצוא".
בימי המלחמה לאיש חמימות היה מטייל והר גנאיו חובי"ט
אי"א נורן חמים במעשיו כי בשית' מותיר חיות ישעיה' קפניג
שליט' א' אב' ד' יעקב ר' רם ומ生气ו וחמי דיסובטינו הקדושת

卷之三

卷之三

הלוּחוֹת

אדור התשובות ח"ה

אלשנה

20

ג'ינויו ווס להוד מוד חי דלמי ליפויו כוכב מגילה ומדין נלעכדרו ג' טוניה ממוליכ ממליע.

ובג' כזית נכס מכסה אלרכא צחומה לחו"ט וסיכון מלחמת
בריטניה י' לא דוחש סני כוכור שובל נס קודס נגי' מלחמת
חו"ט ובריטניה י' נס מילוי חלק מכבור שובל הול' ג' נס' נס' נס'
למיין בשתון וכוכור שובל נס' ג' חותם י' נס' מכניון כלקטים
נכחות רטש' וכוכר ספ' מיל' הול'הן י' נס' עליון מל'ו'ן
הממס ודר' רטש' לר' מיל' מפניות ומל'ו'ן ספק פכוות כי' טומחות
טלון צ'ט' לאי' כח'ו'וט' מה' פ' כה'נו' מדר'נו' ברט'נו' נס' מ'ס'י'
ג'ס' ברט'נו' ס' כה'נו' י' פ' מוש'ס' ברט'נו' צ'ט' נס' ולו'ן נס' מ'ל'יך' ז'ז'
ו' נס' מ'ל'יך' ז'ז' כה'נו' נס' צ'ט' נס' מ'ל'יך' ז'ז' כה'נו' נס' מ'ל'יך' ז'ז'

כלכלה גלוי. ומיהו מחד דלי בספל סוף נורן מכך מהרנו נס"ד מרגנניאו
גוטס ווילווען נוי וממג'ן. כי"ל מוכרא דגס איזון
בב"ם בדור צו נס פוקה מליחות מיד בשאלתבזבז ווילווען
טהוות גוטס זיון הולג נגן ואילוות חתון מליחות
ומומיס נול גאנזון הולג נמר בדוחות ניב זונר כלוחות נאר
ולפְּשָׁת טיהות. וכבל פ"ק הווא מנטצעת מיטווע טענאל דיא
שמחה כוונת נס' מלחוט נס' נגמי' וו' ייס' פלאג פלווע דער
זוקל פכו טלאן נ' מגוות ועמך נילא מוי' סיל נט' קודס
פְּשָׁבֵב שטעלס נו' ווילווען דס' קאנל דקודס און זא ביזן דהין
מלוקה זלומיס' ווילווען דס' פד זון פיערט בטיגור ביז'ן מד
נ' פְּשָׁבֵב ווילווען דריינ ליך נס' מלחוט פעד מלוקה זלומיס'
ו' ייס' נמי סיל צעד זירעט טענאל דווחה זא נולג ומיטווען
טענאל נמי פְּשָׁבֵב זיליכ' מלוקה זלומיס' נולג נילא ריבען לאטסוק
נ' טווחה זא' נו' יוסי גויב מלוקה זלומיס' דס' פְּשָׁבֵב זיליכ' גומל
דיליגר הנובע מלוקה זלומיס' נמי מלחוט אילר נילא מלוקה
הולג מלוקה חטוט זא' נו' היליכ' הולג מלחוט. ואילר פ"ל
לעומן דט' קודס זיט' ווילווען ומילאיל זיליכ' הולג מלחוט
ויליא' מיז' האתבצט מילאיל כוונן צל' טילוק וויל' ראי' נולג
ריין כוונ' נס' נט' קאנט זיל' קאנט זיל' גאנז' זיל' קאנט זיל' קאנט
בוו' זיך צאנ' גאנט זיל' קאנט זיל' גאנז' גאנט זיל' קאנט זיל' קאנט
גאנט זיל' קאנט זיל' גאנז' זיל' גאנט זיל' גאנט זיל' גאנט זיל' גאנט

אשר אין נלהק מפטון בזון לרעל ובין לאי מוד מתקתנער
בכמאנק מהויל סטילוק וטמס גאנטיגר גויס כטילוק
ויליאן דוחוות מוד מתקתנער ואיך טיש. דוג נזיס גלען זונמא
נמאל פון צמאנליות פטלומס דוחוון גאי אונן סייל גראט
דמנטוכר גאנזער או ביגר גאנטה צעלן ערלאס מוד וכני כויל
צמאנק-מוסולקער וורי סייל זונצער טונגלס נמי. פונז גאנטה דומאל
דרעל גאי ליטש פטיליכ גאי מונגעלה מאי גע סטילען האַז
דועלוי מוסלקנט בכאי מאנטוכר טנדלא גלען גראט ב' מונז
צימאנז וויל זונען וכטאנז גויס סטילוק בלומס אגמוני לאַז
פאנז דען גאי'ס זונז לאי מוד מתקתנער הון זונז דען זונז
רווע גלען פאנז מות ולחיזא טונז מונכל קסילוק גען פאנז
דומאליג סטילוק הנומל צאנזון דוחוונ מנטאנז באַהאלע אנטיגער
זהָז צוּן צוּן קהָה זונז צוּן צוּן צוּן זונז זונז צוּן צוּן
ולען פטְרֵז גע זאנטיזו כטופיקס דין זאַז.

למי' דס' ל' לאגמיט' דלו' נסער לפסוק עלא טינוי בטעמי מכי'ס כויה לדע' כתני כן צמלי כבש' וכחלמוין סקוזומיים

וזה מאיר. תלון בכל כתוב ח' ל' מילן מלן לר' זעירי צבאות
שנפס נס נס נס ודק א' וכרי לא' מילן מילן מילן
בדרכו של מילן צבאות צבאות צבאות צבאות צבאות צבאות צבאות
לכז' נס נס נס נס וכרי מילן מילן מילן מילן מילן מילן
מי' בא' מגולר ג' נס נס נס נס נס נס נס נס נס
כט' מילן
הפט' פט'
ונט' נט' פט' פט'

נין לנו ומולך כהן נסחמה לנו פלא יוציא
איבראם אמר טנוזות שצובו לאגטיק חמה מוגדי חום
 פאי דסלא פאהנו לטעמיסים דמי' פליין נסחים
 יממו וצורות כלוחמים נמי כיו פלויו ילהות נסחות מגן
 רק צוין נסחים שתחנו באנטומם ומי פון וילוטה דק דחר ני
 וכן פאי צדריינה דלפי מנק כיו זומי לבון ואביה גזע פיעז
 והוינו מכמה בכיכרויות גל פסקו סטומקסים מיש לגן כמנון
 ומיטס פליזין חון נסמי דמי' כההדי לה דמי' גאנטיל דמאנטי^{ונסחדן}.

ומעטה נכוֹן חון לדורי ג'וּנוּ כוּוֹמִיק פְּלִיּוּן מֵרְכָּז
עליכם נַפְתַּח מִסְּדָר וְהַרְבֵּה דָּרְשִׁים לְהַמְּגַדֵּלה וממייק
המג'ור פְּלִיאָן ב' מִנּוֹת כְּקָפֶל וְלִלְבָד מִמְּגַדְּלָה לְהַקְּדִישׁ כְּנָמָן
כְּנָמָן נַפְתַּח ב' מִדְּשָׁמָן טַיְלִירוֹת לְמִיעֵל גְּמַלְיָה לְגַנְיָה וְלִזְרָן
כְּגַם וְדָרְשִׁין כְּנָמָן כְּמִגְדָּלה שֶׁזְיוּנָה טְבָרָה וְכֵלָה ב' מִדְּשָׁמָן
כְּמִיקָּס נַפְתַּח וְלִזְרָן כְּנָמָן ב' מִנּוֹת אֲכוֹן גִּיל ב' מִדְּשָׁמָן וְשְׂמָחָה
כְּמִינִית כְּהַלְלָה ב' יְסָדָה זְמָה לְגַנְיָה תְּקִין וְלִזְרָן דְּגַם מְ

הלוות

גוזר התשובות חייה

שנה

הגביה מיהצע וטווין צויאן צויאן טבריס נמן נק'ו'

בהתשובה מלה לודיע בכח כבון כי טיש ר' שרלן וענץ לוטמיין לרקי"ד צוילטטמן מטה זיוונת טריינק שפער מלכ' רחבי' לחוץ דבר. גס"ר וכח קדרוי' הוציא להג'ס בעכלי של ייחדו שטרון תלול לסתלן ולנד וגט בקדז'י' צל שטענין בלב' מסוי ולמהו הcker מוכ דהמ� גנט לאו נלכן דנכי מיזורי דוחות גאליך דיטויר בעומק כו"ל שיטול ולען אקס סטט מילו והקו' וטומו על כדער

דיין דושנתר וטבו כל חיים ויר שנוכה לקבל חוראה באחבה ובידאה כלב ונפש.

מגש הקטן

סימן קנ"א

שקר שופרת הנור ד' אנטוונט
ד' בניא והתשכ"ח ברוקלון ני' יוציא.

אלודשכּבּג, וכיר בז'ה מ-בָּבֶן פְּלִתוֹתִי לְכַרְצֵין לְמִתְמָסִים מַלְיָה
דְּגַרְיוֹן צְחֻוֹבָה לְמַתָּה לְפָאָר יְהוָה לְהַדָּת נְפִי
שְׁנִית מְהֻרוֹבָה לְבָנִיר דַּחֲנוֹתָה צְמִיחָה שְׁלֵמָה כְּבָדָה
וְכֵית חַמְבָּה עַל נְבָרִיאָה חַלְבָּה לְחַמְּרִיאָה זְבָרָה כְּמַחְמָה
מְגַדְּלָה אַגְּלָה לְכַמְּלִיחָה דְּכַרְמָה גַּלְמָרָה רַחְמָה, נְבָרִיאָה
רַחְלָה גַּמְתִּירָה שְׁלֵטָה כְּבָדָה צְמִיחָה כְּבָדָה צְמִיחָה
צְמִיחָה וּפְוִיסְקִיסָּה מְגַוְּסָה לְמַתְמָכוֹן בְּמַהְמָסָה וְכַמְּשָׂרִיסָה
בְּמַהְמָסָה וְמַמְּסָה דָּלָמִי" זְוָרָה נְגָמָרָה נְבָרִיאָה דְּמַטְוָוָה
הַמָּס פָּלָל הַמָּס יְהִימָּה מְבָרָה (דָּמָלְלָה נְגָמָנָה פְּלִיפְפָעָץ
פְּלִינְזָן כְּבָבָלְלָה תְּלִוְנָה יְהִי נְבָרִיאָה וְנְבָרִיאָה גַּמְתִּירָה רַחְלָה
סְפִי יְהִי) גַּעַל גַּנְגִּילָה סְבִי זְרִמָּה מְלָלָן צְבָרָה צְרָס צְבָבָה
הַמָּס זְבִוִּי דְּסִים מְבָרָה תְּכִנָּה גָּלָם וְיִשְׁעָמָה בְּלָמָד, וְכֵן מְנִימָה
גְּלָמָה מְהֻותָה כְּתִלְ�וָה צְמִיחָה לְאָז דְּלָל מָה פְּלִפלָטָה כְּבָדָה
וְכֵיתָה צְמִיחָה בְּזָלָל: בְּזָלָל כְּמַסְקִיסָּה קְרִקְרִיקָה צְמִיחָה גַּמְתִּירָה
גַּמְתִּירָה וְגַּמְתִּירָה נְגָמָנָה כְּמַמָּאָה וְכַלְקָזָטָם גַּמְגָלָר

ולפי שטן מיוקס טוין גדרני ביג גל מפלס מל' כהנא
חולג נמא שכתוב צפתיות דתמיור למל' גודס ג'יל
סוא מאייא גלי טום חולק לככלכ' למתק מסוי' ויק' גונגע
לעפפער גלי עלהנו גדרנו פטניר יוש' נבנש נאכיזע

ומעזה נולב כל מצעיה לודם כרמיים דופר נוירק מיד
ליד הול הפלוי פַּרְכָּסִין ח'ט' ח'ג' סי' כ' ב' ג' ס' ב'
סְגָלָה' וכ'מְרִיך' ס' בְּחִמֵּן ז'וק מיז' ליד מיע' מ'ת' מ'ת' מ'ת' מ'ת'
ד'וֹתָה' פְּרִילָק' פְּלִיּוֹן ל'דוֹן ד'קוֹיְל' גְּרִימִין ל'בָּלֶן צָבָה' ד'ךְ פְּמָקָן ל'בָּשָׂר
פְּסָוִי פְּסָוִי ל'בָּרְגָּר' ד'קוֹיְל' גְּרִימִין ל'בָּלֶן צָבָה' ד'ךְ פְּמָקָן
ז'וֹיְקָן מיז' ליד ה'סָוֶר' כ'יש' ז'וֹיְקָן כ'ו' צָבָה' ד'ךְ פְּמָקָן
ל'סָבֶר' פְּלִיּוֹן מיז' ל'ז' מְמַס' ו'יְש' שְׁלָפְמִים' צ'ל מיז'
ל'ז' ב'ל'ש' ד'כְּמָה' פְּמָמִים' חֲוֹפֶט' ב'נְד' כ'בָּי' ב'כְּבָד' ג'יז'ו' ח'ו'
ל'לְאָוָה' ב'חִוָּה' ו'לוֹן' ל'פְּנָמִי' ס'וֹל' ח'יוֹסֶר' ג'נוּר' צ'ין מ'פְּטָס' ח'וֹק.
ובם נ'ג'ן' פְּתָחָן' ב'כְּנָהָר' ח'ל'ן' ג'נְמִי' ל'פְּטָמָי' ד'ג'י' מ'טָס'
ו'לְהָמִן' ט' קְמָטָס' נ'גְמָלָה' ס'כִּי' ג'י' ד'ךְ פְּתָחָן' ב'לְה'
כ'ו' י'וֹז' ו'צְהָמָק' פ'ל' ד'ךְ צ'וֹל' ג'נוּן' צ'ל' פְּשָׁמָע' א'גָּלָס' ו'קְיָוִינָס'
ס'דָמָע' ו'ג'ר' מ'בָּס' כ'ו' כ'טָהָמָק' א'בָּס' צ'וֹל' מ'ל' ו'ג' לְגָל' ו'קְנָמ' ו'אַבָּס'
מ'טָהָמָקִים' ו'מְגִוּס' י'וֹסֶס' צ'ל' כ'דָר' א'ג' נ'לְשָׁמָת' א'ג' ו'כ'מְמַנ' כ'ו'
ל'גְּלָדִים' צ'ל' י'וֹמָם' פָּלֶג' י'גְּלָבוֹן' י'וֹד' ג'וֹשָׁבָץ' א'ג' ז'בָּס' מ'וֹרָס'
ב'כ'טָמָק' ל'פְּמָמִים' ל'חָד' ג'וֹלָן' ל'ה' ב'כ'טָמָק' פ'לָג' ג'לְהָן' כ'בָּי'
ח'יו' מ'גִּינוֹן' ו'ז'וֹמָל' מ'לְוָי' טְפִיעָה' ו'בְּוֹאָלָה' ג'ז' ו'לְהָס' ג'לְהָי' ת'מִי'
ב'כ'רְתָּה' ב'גְּוֹלָה' נ'לְר' כ'ג' ג'בָּצָה' נ'לְר' י'קְלָת' צ'מָה' י'מָה' ו'תְּפִלָּה'
ל'פְּטוֹן' מ'פְּרָמָרוֹן' נ'לְר' מ'לְגִי' כ'ו' ש' כ'בָּי' ד'לְמִי' ל'פְּנָמִי' ג'ס' נ'ס' כ'
ב'ס' ח'מָק' ו'קְלוֹז' צ'דָמָת' י'ס' כ'מְנ' ג'י' ל'פְּנָמִי' ג'ס' מ'כ' ח'א'
ו'יְז' ו'וְפָל' ב'וּלָס' מ'בָּגָי' נ'תְּרוּוֹיָנו' נ'לְפָמָג'.

וימה טכנייל נז דוממיות צול מטה לאסלאם מלענערלען טכנייל
זוי נאför בחאי צהיר צהירוייכו פלאקון לאס לאספער הא נא
רלויויה לאנטס טכנייל קאנלו פלאק אס צוויי קאנט נלמוד דומגול
ען טאנטניאו קאנזטנא מוסאי בלול קיון צוויי טוינטיאו זו
ווארטס צבאי מיס להו צי זאנטניאו לאלה באנז אס הון גוילס
לטכנייל וואדי צמאנטנייל גומודס דומע פאנז אס דורך קאנטוק
חוין מוד נאול גלען מהתכל מוכך כבוזו ווועגן נא בעטלן ווועל
מנגניבס מזוויז זכרי צבאי מלהו הוויז, כטס כטס הצעזז נעל דאס
חוין זכון דאנטס פטמייט כבוזו חיין נא מל בטאנן הול
סוליך זכרי מוד נא. ומטע"ס אס ומלהר שטאמוק אס וחיו
קאנזט דמע דגעניך דוטויל גלען גאנטס מי' חסול וכטניש
קאנזט דמע דגעניך דוטויל גלען גאנטס מי' חסול וכטניש
טעלן מבדוי. נס מא פטאנט לחוש וטאכט ביין והס רק צוויי פון
מאנס לה בכדור וווען מגען בכדור זכון זטמאט נס זס זי
דערמאט זטטש קאנטוק לאספער קאנטוק זונען זאכזר נס סס

השבתי, בערב שבת תומין לעצמה כמה שהוא
צריכה לצורך שבת, כי בשבת אסור
לדבוק הטעמפהוקם על המוכנסים, ובכח"ג רשות
lezatot בשבת, ואסור להסידר הטעמפהוקם הנדרך
מע"ש בשבת.

אני כון מון נפי מטהוג מורי את, וממושך פפריס.
ולוין לי כנמת חמ"י הלוין צו"ע טס מג"ל ומי"ז
וים' מהת עט כל גלהזווים הלו מסקנת צפת עט
כללהזווים ג"כ לסתמי ולוכן מילג.

הנה מפאות נטו"ע (ס"י ז"ע סי"ד) קמדרך ניילות
חו מועלות כי ז כוותה תפול וחיביך וכן
כםפק ניילות ותקוינז הו מועלות דזקיט ולו מטלון
לקלקל גלעד סרי ז כוותה קויע ומי"ז.

וחדרט"א (ס"י ז"ה סעי"ג) כי: מותר נטלת
צמפהוקם טמקהון זו כלף טקווין פוזל"ט
הס מהווע נכסות. וככונס וספנוליט צמל לגדי
כגען (עמ"ז סק"ז ומג"ל סק"ג) ומלהר טע"ז
קדוק כי כחפוא הס כן צפל צטמפהוקם לגדי
כםגס שטש גנד עלי. ולדוק צפחת לסוכ דסוי
כהמאל ולכסוי מסול דסוי כקווינ וכדין גלו כמו
שכתגו צוים לדמיינו.

ועזובעה"ח ע"ש"ק פ' פנחים שנת תשל"א לפ"ק
פה ליבערטי יצ"ג.

משה שטערן
אב"ד דערברעциן יצ"ג

צמחיית. לבגנו' חכמת מיום כזיהן על מלוח"ל זכ
קומי' צבב ס' טורי לוריכ. ול"כ כל כתפלוות גלן
צזיכ"ג גאנלאג חממי'. ומתקן דר"ל הין הפלטו נספמא
עד שיטפלל לח"כ הפלט כגונה ווילוי' צויה ככמסת
וילזוו וויז חתמן הפלטו מליאזוו ג"כ מעמ, וככ"ג
כזין כל הפלט גלן צבאי הו גלן צילוג, עכ"ל
ולפננ"ד קבא סיך לו לא למאנז"ס קוטי' ספר טמי
לוריכ. ולמירין (לעט מ' ה') צצטב טבקא מטפנן
צזית כבasset הו עט להן כוות ליחוד לאחפאלן צזיתו
כט"ה הו לעיל לאחפאלן צזיכ"ל צבאי. וו"כ מון
מקוטי' בטערלי לוריכ טוד קבא גל מלומז"ל הין הפלטו
של הדר נסמנת הילן צזיכ"ג וככ"ל צצטב טבקא
מטפנן הו עט להן כוות לאחפאלן צזיות. ועכ"ל
כל ידו כגדולה רכינו. בגודל סטמאנז'ס זוכספ"ז'
חיצות "כל עט" צצטב לפעריס גס צזית ציזיות
צטפלוו צטמפהולן בנט לון, כיינו צטפלו טבקא
מטפנן צזיכ"ג, הילן היל "כל עט" מטה"ל צזיכ"ע
כל עט הפלטו נסמנת הפליט הילן צטפלו צטפלו גלן
ויבול ציזיות כי קדחת סטמאנז גולס שטפלו ייכן
נסמנת כמו צל' סטום' צטס נסניאז סונז ג"ב'
(ס"י ה') וילפסק לאלאג צטוו' (ס"ס סעי' ט', וככ"ל
צטטו' מכ"ס זריך סי' ר"כ). וזה גען צטמוא ליזן
סלאמ"ס. ווילוי' מלה כוון סטס' מדרורי סטטנויס
סמאזזיס סטרכ. ווינן בס' מגן גוליס (לו"ח סי'
) וטמאתי'.

הנ"ל

פירות הנושרים להילבה:

א) אם להוציא כוס אשתו מה שרודה לשחות ממנו (אות
א ב).

פירות הנושרים לחידושא:

א) ביאור ברמב"ם פ"ח מהל' תפלה (בסוף הסימן).

סימן סו

נשאלתי, אי שרי לה לאשה לצאת בשבת
עם קא-פיעק הוא דבר חדש שהמציאו
עתה מחדש, כדי לאיזורי טינופ, האשה מדברת
הקא-פיעק (בעין טעמפהוקם) ע"י דבק המוכן עליו,
למכנסים באופן שرك הקא-פיעק מטלבל,
והמכנסים נשארין נקי, ואוח"ב אפשר להסידר
הקא-פיעק הנדרך ולזרקו, ועתה השאלה אם
רשות האשה לצאת בשבת במכנסים אלו שנדרך
עליו טעמפהוקם כזה.

אהורי טם צלי' צלהצע ווינטיל ככזוב.

* סנס לון דרכי להזקיר זס סרג זלאלי צזונטי
ערוכאה, חלן כלון יגולמי מגורי, כי סלע סרג גאנזון
געסמאז'ס מענא סלכות צלייט'ל כתג זי צטאנזונטו
הלו זקטן זי יוספש נזרקז צהילק חממייזי אל ספרא
ולס כן סלע גאנז'ס יטרעסס דגנה, ונס עין ססכרט
לפרעסס כי זידשו מה זאטצטי על סייזי סטאנזוי ולו
וימצאו לתרוי דזרוי.

סימן סו

א) אל מע"ב קיד"פ הרב הגאון המפורסם המתהול
ברוב תשבחות בחיבוריו היוקרתי' שנתקבלו
לרצון חוב"ט בש"ס ופוסקים, כשות' מנשה קלין
שליט"א אבד"ק אונגנוואר בעהמ"ח ס' משנה
חולות ד' חלקיים.

להם מלחמת צידו היה זו זוקן תלוי לו מילך כבדה שיתיזל
הימחה למלול וכואה כבב גווילס וכו'. – תלו דזרים גלויז
ענבל כל זה וזה. ולפיו ובריו ישי' מסוכן לא יהיה פפי
ונעל כל סוס חפן היה לו ליפיך כי ולכס גווים מוכרכ ליטין
וזודלו מותגנו וכו' ישי' מסוכן לא יהיה לך, כי כן
ירק במלוטם שכךם מושל מטהגך ליד אהתו, וככלתוי
ממעלי ליטין. והס כוונונו לדבשך כטהור ומכחכו פכיהם
דרכ, וזה צודלו ליטין, כמה נימות שיכחכו ומזור גווילות
אל גווילות. וגס הס נימה שיכפלר לנטו, וככל מגפת
טושע' (שי' קלי' ס"ח) שלחו לך פמייה לך גנדיס
מונמי מותך טכיו' ניקבז זומרים תמיון טכיה' נלה,
באנינו צאנינו טכיו' גדרקיס זא' מע"ט
שכני' ט כלו זוג וזוג סוס סייל ליטית זולך סמיה'
ביסי' נלה, ובטל סוס ספק במו' גדרקלס מוטיס געמאס
וועס סייל טלה' יטכחו טכיה' חייניכ' מוכרכ' כהו' קן
געניגינו יטשו' סוס ביכר טלה' יטכחו, למחל הס ולכס
עעה בטחוק טכ' גווים מוכרכ' טכיה' שומד זטמלה
הטעמו' גערמה היה לו ליפיך לו טהיר ביכר, וזה יולנו
בל הנטחות פלי' כל בדעתו, וח' גו' כוונתיכ' לכתוב
ו' גו' קשי' בטחוק פינגן-טלאג מוא' יומל מהליך
יעמטו' ביכר, ופצען, ווועי' לה' ולדיין גנטה' כהינטיכ' מה
בל קק טהון כלע' געניכ' וווען כלע' קירוב גאנ'ע' וכלהר
ינתי' קן יקוט טהון גו' נמסוכן שטחוק פינגן-טלאג
לטנטמי' געלאמי' כתהצ'י טמונ' וככון, רק נמסוכן כתהצ'י
להון' נטיכו'.

ועתגה נמכה רלה לטין נכתלה דכרי. כריש דכריו (ד"כ וממתק) כתב לפיניג-פלנגן סול ק"ז מנילג פילדס עי"צ. – דרוו לי שלט יוס לוקם לו כתילת נישן נמ"ד (ס"י ר'ס"כ) למ כיב ממסק מקור דכרי קרכ"ה (ס"י ק"ב ס"כ) למ כיב וממליך קן. ותניו חוסר תלל דרכו בנויה דרכו חוץ וממליך. וכך בתקופת הפלג שוליך דרכו חוץ ניכרים בתקופת תלל דרכו מילמה דחיבס סוכ גלן טרי. זגדה מילמה לאכינו גמל מס"ד גלן גוריון לאכטה מילמה. נלכט צעבב נס השם דרכו רק מילמן ולממשום עיז"ב רק נכתה'ה בתלעת נכתמייל, אבל דרכ שמותים נצ'ה'ה נשמוק (שפיגל) למ דרכ חוק (ליינזיגין) וקלטה רלה ומוש (מנום ובייל"ז) סלמיו. וכך חיבך כל דוחלו שרלי נמ"ה גנס נכלמה'ה.

ו מה שטח מחוק נזק ומזהק שחק, כי
לו חסר לו, אך חטף חי מעכוזו כלכ-
שטיי ומזהק דבירות הלו מהתכויה, אז עמי כנאות
וזה שטח יונשך חיכומו בגוזל גלווע כפוא.

צאן מלהוד נכנייתו מכוחותיו בוקרים מפי ומפנויו
וממתחיו למעט שדרני צספני צהר מטה ח' ה'
מלו נמיין סדולמים. נלמיס נלו פושׂוּ חוכת, חכל
ההוֹלָהָר שצחותה חמת כתוב ואלה חותמו חילב מליחוק
לאכטנטואז וצתקיקא ככוולך ומיין. והני חומל חס
ח'ון קוֹטֵי למורה על ז' כלות צענין יוכ חוי
בכלה רטוּוְזַן קְהֻנוֹתָן כהה, ח'ו ברכיש חומר
בצני מדתלה. לתוכיהן בכל ולוסיס נסומו.

המשיא ומתן בהלהה סוכב על תשובי
שבטפרי (ח"א סי' ג'), בעניין שחוק
פיננס-פונק ושא"ך לבעל עם אשתו נדה.

(ה) מתחילה זו זיקן לזרי מטעןותיו ולח"כ לחיצ
על כל דבריו וצממו ולוח שטחים כטמי"ת
בקילס וז בוגמי כהמם. מהר שמעתיק קלט מדריכינו
(סי' י' צד"ב ומכ') וזהו שטחן פיג'למן כו^ה
שטחן טהיר מוד ליה, כתז ע"ז וזיל: כאשר נבר חתמי
לפלו זור לויין, כוונן וככלב פטומים בכדור היו נח
על בטלהן מהר כווק ינבר מוד ליז מס'ל. תמןנו
ליחסו לזר שטיח מעתון צוממל ולבגן, וכי א' גיין
של מיחב מה שמהד אולק בדור מה מוד ליז הולג מס'ו
הזר מהר צלול נכוון וככדוע נופל מל גוטו כל מהר ולוי
ג'ידו מו' זיונה, להפלה.

(ב) **שוב כותב:** וממש' שם (ובכל מכתב ח"ל סי' י' לחות ס') וממהר שטחן א' לחו' קירוב
שעת דגנימל כתמי'ו לדי' קולג' דג"ה לחן להסוכן,
בגנימל כוונתו דשפטוק נ' נטען קירוב לטט
לעוגנימל דהפי'ו כל' נגינט' נמי' ליטור וקמ"ש לטיט
תאכדי'ו, וגם כי דהמלה ש' כהן גנימל וכמ"ש נעל
על'ל. — תמאיגי מל' מל' מהלכו כבוזל' שטחן' דבצ'ר
פצעוט' כה. ווין לי' חיון מהר מל' בכדאנגי' היל'ל
טמזרוג טルドזוי נ' لكم' נ' זק' נמי' זדרבי' שותה
טמזרות מהר טירות הלו'. מתחלה בוכחותי דהין כהן
קיירוב לטט דגנימל כתמי'ו לדי' קולג' דג"ה, ווין
לטיט' מטוס נגינט' וממהר נטען שבת' כפלמי'
שכטנאי. גרא' לחות ס'), ואיזוח מהו' לח' לח' הנו'
וממיהר שטחן' גנימל' לחן צו' קירוב לטט
הו'ן בז'ו' נטיט'ו ליטור מל' בסלכ'ת, נ"כ נטוא' סס. וממייל'ו
הו'ן בתחל'ת לבגנימל' זמ'ל'ת, אבל לחן לטט' נטיקו'
ני' ודמע'ה שרוא' טルドזוי נ' ברכ' נ' נמי' נעל דבצ'
נד' גנסבו'.

) **שוב** כתוב: לדגש שמתחלין לתוכו כמתקן
וגמein בכחול, גם הס לממד מטבח נעום.

טוטו יסוד רק צבא יוסחו על כל וטמא צב"ז נטהנו
כטבנויות. והני סיימתי שעניין נל כהנמתי לבסס
לכטולתו גס נל יסוד צב ואלירק לטאות מטעם כטולות
וז, ומוי דוחת לאטן על כטולתו אל הווטו רג גדו
ויב נל מה לאטן כי לדין צגיינו מצעדים יט נו יסוד
כטולות חצצן חי נטמי חייני פ██קן קע עדין. כן כו
פ█קן לור נמץן נטמי (טט). — וככ"ג שליע"ט יונ
גמלט קומתו לאטום פ██קן אל הווטו רג גדו ולו מל
פעלו ואליכם כהו כגדול מלווי ויליכ צב"ס ופ██קיס,
ולג' לבסס כל' וככל נל יסוד כטולתו אל הווטו רג
גדו מל מכ' צייני כטבנויות, לדין לכטמתה צטמס צגיינו
כטבנויות לבל אלט נטהנו.

(ט) **אחד** נקמת מילקה על כן כוֹתָה חֲלֵד מפלצת
כלמי"ה (חכ"ע סי' קג"ז ס"ג) שסתוך על
דרן צינוי נגדים לכתל לפניו מהליהך חס נולד נמי.
במסגרת הנזכרנו, וחס תלג בדרני, והוא נכסם מינו
במסגרת הנזכרנו בפ"ס וופסחים בפ"ס ברכישות רצ וועלס.

(ב) הקשה (גד"כ תן כתף) קשות נגיעה לאחיזה
מל פסקו של חוטו כי גדול, לפגען"ד כל
בקשות מתייחסין גפניות לטרוות נמנעה מהו כי
בגודל (נכש שמן דעת מסכם כמוון חוץ מהו ווין
לכ' גודל כך כטוסק כמוון חוץ מינין חוטו ווין
ונזען גודלן צו). וכך גם כ"ס גודלו כן סיב טיפול
ונזען גודלו פ"י סימני בגוף סיב מוגדרת על מנת
כל דין להכ' מוגדרת כי זו נזען כנשיט כיתם לרבות
טכנית ומואנו סיב לרבות, אבל יושם טלהם ב' מודיס
כל גזירות מלוחות, וזה סיב מוגדר כל בקשות
פסקו בכל גזירות מלוחות, והוא סיב מוגדר כל בקשות
טכניות גשלון סיב". אבל מטה שבודע ע"י בקשות
כלכלתיים טכניות למחר התUNDER פסקה מלוחות ווין
מייעץ מוי' וכן מלהק נלמה נזען ומאנע וליזען ווין
וישען ומישען רוחות נס התר ליתענבר בחרות
אכלתון וכן חמוץ סב' וכן חמוץ מודיס סב', פדי
ב' לנו לקל ולבחזקה כמנצרים להמת חוטו כי
גודל (טני נמנע טני מודיס לנו פדיין).

מה שיכל למסור לו, ומי שיכל למסור לו, יתנו לו. מכאן שמי שיכל למסור לו, יתנו לו, והוא יתנו לו. מכאן שמי שיכל למסור לו, יתנו לו, והוא יתנו לו.

וועל שלג ספלוויים, נטה מלחמת במלחמות
לטניות צבאותם כל קלחת שטוחות
זנוי מקדול סבירותו למן מספן מדגניס גולס ומלוי
האכזב נולנס כיו' כ' בטוטס מלוי, ועוד חזון למשנה
שטוחות נטהויר יותר בכל כזרויס נגאליס זחטי
בכמאנס נולן

(ג) מה טען (דיב"כ ש"מ). אבל מכיון שהוא גספה
במחלוקות זיל, ומוכם במחמי וומתך צור מכמה רלוויות
ממשׂ טען, מכך שמדובר דין וולריים נוממל
וללען גם בא' ספחים, ודבורי מינס גלון ודרוי פימה.

מה שכתבו (עדכ' מעה נולך) מגדכ'י, כי
צממי ליגתי לדורי צמלי'. ומכ' בcli'
לכממי גס לאבדכ'י, כי בגנאי הפלג שפלי' כוונ'
וחיל מלחר כל יסוד דרכיו היו לפ' דעתו כלアル
כתהנו, ממי' נבדכ'י בכל דבר.

(ג) ומלה שמלוק גנין שmock טה"ר למסו. זב
בממל"ח כי יקר כו"ה צעדי' כי זכירות טהון
בכלהמת סוכלהם, וויפל סכך"ג טלי"ה נפצע מכבני
כטוטו"ז, ומיוזב לחץ חיק שmock טהון טה"ר ונפי^ט
בכגנו פפל כי אבל כל מה טב' גנין שmock טה"ר
כסס זכרויס טה"ר נפטע וכ"ט כל לכתוב. (ה) שmock
טה"ר כו"ע יודעים טהון צו סוס קילוב כדעת כל
חויבת, (ג) כו"ט יודשים שדרך למתקנים יותרים זב
בגננד אב ולום זב לל אב, ומון טס חול מכםתקנים
מנימין ידו על נטבלון כל בטמ"ר וה"ה כל לל תינש זב
כזב, (ו) ומבה שוחטת שולפער דורך מטעו יונש, כו"ה
בדבר טה"ר נומל מפ"י בלבב למסור נצביול, גהופן
טפצלמן זב לוין לרבעו הולג דכרי טמ"ה, כל דבר
כגענטיכ"ט שלוין וקיימן כלבר כתבי' כספרא ח"ה.

ב-ימן סח'

המישר מס' הנ"ל

המשא ומtan של הלכה סובב על תשוכתי
שבספריו (ח"א ס"י מ"ח) בעניין אשה
מעוברת בתוך נ' חדש שכנן נתרבר לה ע"י
רופא מומחה, אם דינה כאשה מעוברת או עד
נ' חדש דינה כסתם אשה הגם שעיל ידי
חירופאים נתרבר שהיא מעוברת.